

Słowo Ludu

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III. Nr. 57 (509)

KIELCE

WTOREK, 27 LUTY 1951 R.

W imię utrwalenia pokoju i zwycięstwa socjalizmu mobilizujemy do wykonania Planu 6-letniego wszystkie siły narodu

Przemówienie zastępcy przewodniczącego PKPG min. St. Jędrzychowskiego wygłoszone na posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego RP w dniu 26 lutego 1951 roku

Najważniejszym punktem obrad na 91 posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego R. P. w dniu 26 b. m. było pierwsze czytanie ustawy o Narodowym Planie Gospodarczym na rok 1951. Projekt ustawy referował zastępca przewodniczącego PKPG — minister Jędrzychowski. Na posiedzeniu obecny był Rząd z premierem Cyrankiewiczem, wicepremierami: Zawadzkim, Chelchowskim i Korzyckim oraz Marszałkiem Polski Konstantym Rokossowskim na czele.

Wysoki Sejmie!

Weszliśmy w drugi rok Planu 6-letniego, wielkiego planu budowy podstaw socjalizmu i umocnienia pokoju. Rozwijając się w kierunku socjalizmu nasz naród z roku na rok czyni coraz większe postępy.

Drugi rok Planu 6-letniego stawia przed nami nowe, większe i trudniejsze zadania niż te, z którymi spotykaliśmy się w roku ubiegłym. Tym zadaniom musimy sprostać, musimy wyjść im na spotkanie z coraz większą umiejętnością gospodarowania.

W drugim roku Planu 6-letniego wysokie tempo naszego rozwoju gospodarczego zostaje utrzymane. W roku 1950 planowaliśmy wzrost globalnej produkcji w całej gospodarce narodowej o 15 proc., a osiągnęliśmy faktycznie dzięki ofiarnej pracy i walce mas pracujących o plan — wzrost o 21 proc. w stosunku do roku ubiegłego. W bieżącym roku Narodowy Plan Gospodarczy przewiduje wzrost globalnej produkcji we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej o 17,4 proc. Trzeba przy tym pamiętać, że każdy procent wzrostu produkcji globalnej reprezentuje większą wartość, niż w roku poprzednim. W roku 1950 jeden procent wzrostu globalnej produkcji całej gospodarki narodowej równał się 1.569,4 mil. zł w obecnej walucie, w roku 1951 jeden procent wzrostu globalnej produkcji odpowiada wartości 1.899 mil. zł bieżących.

Oczywiście nie wszystkie gałęzie gospodarki narodowej rozwijają się równie szybko. Produkcja przemysłowa rośnie szybciej, niż produkcja rolna, co odpowiada zasadniczej linii socjalistycznego przemysłowego. Tak więc produkcja przemysłowa wzrosła o 23,4 proc. w cenach niezmiennych, produkcja rolna w cenach bieżących o 10,2 proc. Szczególnie silnie w związku z potężnymi inwestycjami w rozwój produkcji państwowych przedsiębiorstw budowlano — montażowych, gdyż o 44 proc. Wartość usług transportu i łączności wzrosła w porównaniu z rokiem ubiegłym o 19,5 proc.

W przemyśle szczególnie uważać będzie zwrócona w roku 1951 na rozwój produkcji środków wytwórczych, a zwłaszcza na samodzielną produkcję maszyn, na rozwój krajowej bazy surowców i półfabrykatów oraz na pełne wykorzystanie możliwości produkcyjnych nieludzkich przemysłu, dotychczas niedostatecznie dobrze zorganizowanych.

Na str. 3-ej zamieszczamy artykuł poświęcony 25-tej rocznicy ukazania się dzieła Józefa Stalina «ZAGADNIENIA LENINIZMU»

1950. Przemysł taboru kolejowego zwrócił szczególną uwagę na produkcję wagonów osobowych, która wzrosła dwa i pół raza. Przeszło dwa i pół raza zwiększył się również produkcja statków.

Dzięki silniejszemu rozwojowi przemysłu udział przemysłu w globalnej produkcji przemysłowej i rolniej wzrósł w 1951 r. do 70,3 proc., podczas gdy w Planie 6-letnim na r. 1951 przewidziano był poziom 68,6 proc. Oznacza to, że plan na r. 1951 przyspiesza proces socjalistycznego uprzemysłowienia Polski w stosunku do zadań zawartych w Planie 6-letnim.

W r. 1951 musimy wypowiedzieć zdecydowaną walkę brakom i zaniedbaniom, musimy osiągnąć wykonywanie planu nie tylko według wartości i ilości, ale także pod względem asortymentu, jakości i kosztów własnych. Musimy osiągnąć wyższy

dokończenie na str. 2

II Zjazd Węgierskiej Partii Pracujących rozpoczął swe obrady

BUDAPEST (PAP) — W niedzielę 25 bm. nastąpiło uroczyste otwarcie II Zjazdu Węgierskiej Partii Pracujących. Na Zjeździe w charakterze gości obecni są: delegacja WKP (b) w składzie: Judin i Ponomarew oraz delegacja 25 innych partii komunistycznych i robotniczych.

W skład delegacji polskiej wchodzi: sekretarz KC PZPR ZENON NOWAK, oraz członkowie KC — Julian Kąle i Kazimierz Witaszewski.

Zjazd zajął zastępcę sekretarza generalnego Węgierskiej Partii Pracujących N. Farkas.

Na wniosek delegata Meksika wybrano prezydium honorowe z wodzem mas pracujących całego świata Józefem Stalinem na czele. Dp prezydium honorowego wybrano również: Mao Tse-tunga, Kim Ir-sena, Bolesława Bieruta, Thoreza, Tołłgattiego oraz przywódców innych partii komunistycznych i robotniczych.

Następnie do prezydium wzięto wybrano przywódcę Węgierskiej Partii Pracujących M. Rakosiego, członków Biura Politycznego, produkujących ludźmi kraju — robotników, chłopów, przedstawicieli produkcyjnej inteligencji jak również szefów obecnych na Zjeździe delegacji bratniej partii komunistycznych i robotniczych.

Na posiedzeniu porannym referat wygłosił M. Rakos.

Po zakończeniu referatu delegacji na Zjazd urządził wielką owację na cześć Józefa Stalina, Węgierskiej Partii Pracujących i jej przywódcy i wodza narodu węgierskiego — Rakosiego.

Na posiedzeniu wieczornym rozpoczęła się dyskusja nad referatem Rakosiego. Przed rozpoczęciem dyskusji delegacja na Zjazd przedstawił KC WKP (b) Judin odczytał telegram powitalny KC WKP (b). Treść telegramu jest następująca:

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego przesyła braterskie, pozdrowienia II Zjazdowi Węgierskiej Partii Pracujących. Pod kierownictwem Węgierskiej Partii Pracujących robotnicy, chłopcy i inteligencja osiągnęli wielkie sukcesy w dziele wzmocnienia państwa ludowego — demokratycznego i solidnie trwale pod stawy budowy socjalizmu na Węgrzech. Nie wątpimy, że Węgierska Partia Pracujących osiągnie nowe sukcesy w walce o dalszy rozwój gospodarki narodowej, rozkwit

kultury narodowej, o wzmocnienie przyjaźni między narodami walczącymi o pokój, demokrację i socjalizm.

Niech żyje Węgierska Partia Pracujących!

Niech żyje przyjaźń między narodami Związku Radzieckiego i Węgier!

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Telegram KC WKP (b) przyjęty został z wielkim entuzjazmem. Delegaci wznosili okrzyki na cześć Partii Bolszewickiej i Wielkiego Stalina.

Narody obronią pokój

Wypowiedzi o wywiadzie Generalissimusa Stalina

W dalszym ciągu napływają z całego kraju wypowiedzi wskazujące na jak wielkim stopniu słowa Generalissimusa Stalina wzmożyły wolę obrony pokoju wśród społeczeństwa polskiego.

Młodzieżowy przewodnik pracy i racjonalizator Zakładów Przemysłu Włókiennego im. Wł. Reymonta HENRYK ZBIORCZYK mówi:

Józef Stalin w wywiadzie udzielonym korespondentowi „PRAWDY” odsłonił prawdziwe oblicze imperialistycznych podżegaczy do nowej wojny światowej.

Obłudna polityka mocarstw anglosaskich wywołuje wśród nas — tak jak wśród wszystkich uczciwych ludzi — największy wstręt. Polityka ta ma spełniać rolę parawanu dla zbrojnej agresji Amerykanów w Korei oraz zabijania rewolucyjistów niemieckich. Ale wszyscy nie kłaniali podległości wojennym szarżom na niepożądane, bowiem my — WSZYSTYCH UCZCIWY LUDZIE CAŁEGO ŚWIATA PO TRAFIMY, W MYŚL WSKAZAN STALINA, MOCNO UJĄC W SWE RĘCE SPRAWĘ POKOJU.

Apel Światowej Rady Pokoju

w sprawie zawarcia paktu pokoju

BERLIN (PAP). Apel Światowej Rady Pokoju w sprawie zawarcia paktu pokoju:

„CZYNIĄC ZADOSĆ DĄŻENIOM MILIONÓW LUDZI NA CAŁYM ŚWIECIE, BEZ WZGLĘDU NA ICH ZDANIE O PRZYCZYNACH POWODUJĄCYCH GROZBĘ WOJNY ŚWIATOWEJ,

W IMIĘ UTRWALENIA POKOJU I ZAPEWNIENIA BEZPIECZEŃSTWA MIĘDZYNA-RODOWEGO,

ZĄDAMY ZAWARCIA PAKTU POKOJU MIĘDZY PIĘCIU WIELKIMI MOCARSTWAMI — STANAMI ZJEDNOCZONYMI, ZWIĄZKIEM RADZIECKIM, CHIŃSKĄ REPUBLIKĄ LUDOWĄ, WIELKĄ BRYTANIĄ I FRANCJĄ.

GDYBY RZĄD KTÓREGOKOLWIEK Z WIELKICH MOCARSTW ODMÓWIŁ SPOTKANIA W CELU ZAWARCIA PAKTU POKOJU, BĘDZIEMY UWAŻALI TĘ ODMOWĘ ZA DOWÓD AGRESYWNYCH ZAMIERZEŃ TEGO RZĄDU.

WZYWAMY WSZYSTKIE KRAJE MIŁUJĄCE POKÓJ, BY POPARŁY ŻĄDANIE W SPRAWIE ZAWARCIA PAKTU POKOJU, DO KTÓREGO MOGŁYBY PRZYSTĄPIĆ WSZYSTKIE PAŃSTWA.

SKŁADAMY SWE PODPISY POD TYM APELEM I WZYWAMY DO PODPISANIA GO WSZYSTKICH LUDZI DOBREJ WOLI I WSZYSTKIE ORGANIZACJE DĄŻĄCE DO UTRWALENIA POKOJU.

Jako pierwsi podpisali Apel członkowie Światowej Rady Pokoju z jej przewodniczącym prof. Joliet - Curie na czele.

Rezolucja Światowej Rady Pokoju w sprawie ONZ

BERLIN (PAP). Rezolucja Światowej Rady Pokoju w sprawie ONZ brzmi:

„Światowa Rada Pokoju stwierdza, że Organizacja Narodów Zjednoczonych nie odpo wiedziała na Orędzie II Światowego Kongresu — tak, jak gdyby nie dotyczyły jej propozycje przedstawicieli setek milionów ludzi zmierzające do zachowania pokoju.

W okresie, jaki upłynął od chwili uchwalenia tego Orędzia Organizacja Narodów Zjednoczonych w dalszym ciągu zawodziła nadzieje pokładane w niej przez narody i posunęła się do ostateczności w swej rezolucji potępiającej Chiny jako „agresora”.

Usankcjonowała ona i osłoniła swym autorytetem systematyczną zagładę przez amerykańskie siły zbrojne blisko miliona ludzi — starców, kobiet i dzieci Korei zmiażdżonych lub spalonych pod gruzami swych miast i wsi.

Światowa Rada Pokoju postanawia wysłać do ONZ delegację, do której wejdą: p. Nenni (Włochy), pani Isabelle Blume (Belgia), pani Davies (W. Brytania), pani Jessie Street (Australia), p. d'Antier de la Vigerie (Francja), p. Tichonow (ZSRR), p. Wu Jao-tung (Chińska Republika Ludowa), p. Hromadka (Czechosłowacja), p. d'Arbousier (Afryka), p. Neruda (Chile), p. Jara (Meksyk), pp. Paul Robeson i Uphaus (USA), dr Atal (Indie).

Delegacja ta zostaje upoważniona do załatwiania od ONZ:

1 Rozpatrzenia poszczególnych punktów Orędzia II Światowego Kongresu O obrońców Pokoju i poszczególnych rezolucji Światowej Rady Pokoju oraz wyrażenia o nich swej opinii.

2 Powołania do roli przewidzianej Kartą, aby Organizacja Narodów Zjednoczonych stała się forum porozumienia między rządami, nie zaś na narzędziem którejkolwiek panującej grupy.

Ta akcja Światowej Rady Pokoju uzyska poparcie setek milionów mężczyzn i kobiet, którym przysługuje prawo czynnego baczania, aby najwyższe organy międzynarodowe nie zdążyły swej misji utrzymania pokoju”.

BERLIN (PAP). Na niedziel-

nym wieczornym posiedzeniu Światowej Rady Pokoju, której przewodniczył prof. BERNAL (Anglia) Pietro Nenni za komunikował uczestnikom sesji, że komisja polityczna zrealizowała wyniki obrad i opracowała projekty szeregu rezolucji.

Następnie Nenni odczytał fran-

cuski tekst Apelu Światowej Rady Pokoju w sprawie zawarcia paktu pokoju. Tekst ten odczytano również w językach angielskim, rosyjskim, chińskim i niemieckim.

Członkowie Rady i liczni go-

ście wypełniający salę posiedze-

ni słuchali z głębokim wzrusze-

niem słów historycznego Apelu. Wyjaśniając znaczenie tego dokumentu, Nenni podkreślił, że podstawowym zadaniem obrońców pokoju jest obecnie akcja na rzecz zawarcia paktu pokoju między 5 wielkimi mocarstwami. Praca, jakiej trzeba będzie dokonać w związku z ogłoszeniem tego dokumentu, nie ograniczy się do jednego tygodnia ani miesiąca. Możliwe jest, że będzie ona trwała długie miesiące. Jeśli jednak ten apel obrońców pokoju zostanie wysłuchany — dopomoże on do uratowania świata od nowej wojny i zjednoczy wokół siebie wszystkich, którzy wojny nie chcą.

Przewodniczący prof. Bernal ze swej strony podkreślił doniosłość historycznego Apelu. Zwracamy się — powiedział prof. Bernal — do wszystkich ludzi na świecie, by żądali od rządów pięciu mocarstw zawarcia paktu pokoju. Wiadomo, że spośród pięciu tych mocarstw — trzy odrzucają dotychczas wszelkie propozycje naszego ruchu pokoju. I dlatego w tych trzech krajach rozwiniemy szczególnie ożywioną działalność, by pozyskać jak najszersze warstwy społeczeństwa.

Należy zorganizować masową, nieograniczoną kampanię zbierania podpisów pod Apelem w skali jeszcze większej niż kampania zbierania podpisów pod Apelem Sztokholmskim. Ruch pokoju musi być aktywny. Musi on mobilizować narody do wywarcia decydującego wpływu na rządy i do zmuszenia kierowników rządów by zastosowali się do treści naszego Apelu.

Sekretarz generalny Światowej Rady Pokoju Jean Laffitte zakomunikował, że przewodniczący Rady prof. Joliet Curie, który pozbawiony był możliwości bezpośredniego udziału w sesji, lecz utrzymywał z nią jak najściślejszy kontakt — donosił telefonicznie, że spędził się w pełni z tekstem Apelu — zarówno co do treści jak i formy — oraz prosi, by szerzono go na prawo słodzenia pierwszego podpisu pod Apelem.

Uczestnicy sesji przyjęli burzliwym oklaskami odczytanie Laffitte'a.

Spółeczeństwo Kielc uroczystie obchodziło 200-rocznicę urodzin Hugo Kollataja

W dniu wczorajszym społeczeństwo Kielc uroczystie obchodziło 200-rocznicę urodzin wielkiego humanisty, reformatora szkolnictwa i wspaniałego przedstawiela wiary oświeceniowej w Polsce — Hugo Kollataja. Na uroczystości, w której wzięli udział przedstawiciele Wojewódzkiej Rady Narodowej, par-

ty i społeczeństwa, odczytano referat o obrodzie reform i podjęto w Polnie XVIII wieku, wygłoszony przez prof. dr. Jędrzychowskiego i wygłoszony przez prof. dr. Jędrzychowskiego. Do uroczystości przystąpiło uroczystości zaproszony naszich przedstawicieli w dniu jutrzejszym.

Zacieśniamy więzy przyjaźni i braterstwa z kobietami krajów demokracji ludowej!

Siły pokoju są niezwyciężone

Z dyskusji na sesji Światowej Rady Pokoju w Berlinie

Kuo Mo-žo

Chińska Republika Ludowa

BERLIN (PAP). W dyskusji na sesji Światowej Rady Pokoju przemawiał członek Rady delegat Chin Ludowych KUO MO-ŻO.

W imieniu narodu chińskiego Kuo Mo-žo zapropował:

1) Aby Światowa Rada Pokoju potępiła akcję Zgromadzenia Ogólnego ONZ, które w sposób oszczerczy oskarżyło Chińską Republikę Ludową o agresję, oraz aby natychmiast anulowała te oszczerstwa i przywróciła pokojowe propozycje centralnego rządu ludowego Chińskiej Republiki Ludowej dotychczas problemowi Korei i innych problemach Dalekiego Wschodu.

2) Aby Światowa Rada Pokoju zaproponowała rządowi Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, W. Brytanii i Francji zwołania narady ministrów spraw zagranicznych tych krajów, dla omówienia sprawy wojny w Korei, likwidacji militarystyki w Niemczech i usunięcia rolnictwa z wojny. W ten sposób, by można było jak najrychlej zawrzeć traktat pokojowy z Niemcami.

3) Aby Światowa Rada Pokoju zaproponowała rządowi Chińskiej Republiki Ludowej, Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych i W. Brytanii zwołanie konferencji dla omówienia problemu japońskiego i zawarcia możliwie jak najrychlej wszechstronnego traktatu pokojowego z Japonią, zgodnie z deklaracją poczdamską, deklaracją kairską i porozumieniem jaltńskim.

4) Aby Światowa Rada Pokoju wezwała narody całego świata, zwłaszcza zaś matki rannych żołnierzy i rodzin ofiar drugiej wojny światowej, do walki za pomocą wszelkich możliwych środków przeciwko zabójstwu przez USA Niemiec i Japonii, do odnowy brania udziału w jakichkolwiek poczynaniach zmierzających do tego celu.

5) Aby Światowa Rada Pokoju podjęła inicjatywę zorganizowania poszczególnych konferencji przedstawicieli narodów różnych krajów zainteresowanych w Europie i Azji, dla rozszerzenia ruchu przeciwko ponownemu wstąpieniu Niemiec i Japonii przez USA i udzielenia w tym kierunku swej pomocy.

Na zakończenie Kuo Mo-žo powiedział:

Popieramy w pełni propozycję w sprawie zawarcia paktu pokoju między 5 państwami — Chińską Republiką Ludową, Związkiem Radzieckim, Stanami Zjednoczonymi, Francją i Wielką Brytanią. Wierzymy, że szczerą współpracą tych 5 państw usunie się wszelkie niebezpieczeństwo nowej wojny oraz zapewni powszechny pokój i bezpieczeństwo.

Okue Ojama
Japonia

Następny mówca, OKUE OJAMA, delegat Japonii, stwierdził, że jest pierwszym Japończykiem, który bierze udział po wojnie w obradach międzynarodowej konferencji. Naród japoński — podkreślił Ojama — jest stanowczo przeciwny prowadzeniu wojny przeciwko remilitaryzacji Japonii, przeciwko polityce imperializmu amerykańskiego w Japonii.

Ruch obrońców pokoju w Japonii obejmuje coraz szersze warstwy ludności. W 1949 roku powstało w Japonii Towarzystwo Obrony Pokoju, a następnie utworzone w wielu fabrykach, szkołach, miastach i wsiach — komitety obrony pokoju. Pod auspicjami Stokholmskim zebrano w Japonii do 10 stycznia br. 6.270 tys. podpisów.

Naród japoński jest przekonany, że istnieje możliwość pokojowego rozwiązania kwestii japońskiej. W związku z tym domaga się naród japoński:

1) szybkiego zawarcia traktatu pokojowego z Japonią na podstawie uchwały krakowskiej, poczdamskiej i deklaracji kairskiej.

2) wycofania wszystkich wojsk okupacyjnych z Japonii.

3) rozwinięcia pokojowego przesłania Japonii i swobodnej wymiany handlowej z Związkiem Radzieckim i Chinami.

4) potępienia projektu „paktu Pacyfiku”

Ks. prof. Czuj
Polska

Następnie zabrał głos oświadek delegacji polskiej ks. prof. CZUJ, który oświadek:

Na II Światowym Kongresie Obrońców Pokoju, odbytym w ub. r. w Warszawie, katolicy intelektualni polscy, zarówno duchowni, jak i świeccy, oświadek i stwierdzili, że jest w narodzie polskim właściwe ideał chrześcijański, gorące pragnienie pokoju, potrzebę naprawy i przywrócenia porządku nie tylko materialnego, ale także moralnego i kulturalnego.

Jasną jest rzecz, że aby mogło to nastąpić, musi istnieć pokój nie tylko w poszczególnych państwach, ale i między państwami oraz narodami.

Wszystkim tu obecnym dobrze wiadomo, jak w czasie o-

statnia wojny straszliwie została Polska zburzona, zniszczona i wyłudniona.

Ony wobec tego będzie się ktoś dziwił, że jesteśmy zdecydowanymi przeciwnikami remilitaryzacji Niemiec, zachodnich oraz wszelkiej idei odwetu i rewanżu skierowanej przeciw naszej ojczyźnie i jej granicom, idei podsyconej przez potentatów zwa ośn?

Tym bardziej teraz pragniemy dobrych, przyjaznych i pokojowych stosunków z naszymi sąsiadami, wśród których znajduje się i Niemiecka Republika Demokratyczna, w imię wspólnego dążenia do utrwalenia pokoju.

My katolicy intelektualni polscy jesteśmy przekonani, że gdyby zaistniał między ludźmi na globie ziemskim jeden jedyny warunek niezbędny, mianowicie: dobra wola, pokój nie tylko byłby zachowany w świecie, ale ugruntowany i ustalony.

Dlatego z całego serca popieram wysunięte na tej wojnie Radzie wnioski w sprawie pokojowego rozwiązania

problemu niemieckiego i utrwalenia pokoju między narodami. Mam nadzieję, że — jak powiedział poeta rzymski — „omnia vincit labor ingratum”, tzn., że niezmierzony trud wszystko przezwycięży, by pożądaný cel został osiągnięty.

Peter Woodard
Wielka Brytania

W dalszym ciągu dyskusji nad referatem Yves Farge'a, poświęconym sprawie pokojowego uregulowania problemów Niemiec i Japonii, zabrał głos PETER WOODARD (Wielka Brytania). Odczytał on list swe go brata dra Christophera Woodarda, członka Światowej Rady Pokoju. Christopher Woodard przypomina, że w swojej mowie na II Światowym Kongresie Obrońców Pokoju w Warszawie oświadek, iż stawia pokój ponad wszelkie względy polityczne. Z Kongresu Warszawskiego wrócił on ożywiony decyzją o woli państwa w sprawie pokoju.

Wygłaszając odczyt o Kon-

gresie „na licznych wiecach w całej W. Brytanii Woodard przekonał się, jak głęboko porusza wszystkich najważniejszy problem: pokój czy wojna. Wszędzie — pisał autor listu — panuje poważne zaniepokojenie. Naród zdecydowany jest nie dopuścić do tego, by machery polityczni pchnęli go znów w ofiarę wojny.

Robert Chamberlain
Francja

Przedstawiciel Francji dep. ROBERT CHAMBERLAIN omówił zadania światowego ruchu obrońców pokoju na obecnym etapie.

Mówca podkreślił nierozważny związek obecnej polityki rządu francuskiego z awanturką polityką imperialistów amerykańskich. Zarówno to, jak i lekki wojsk amerykańskich w Korei oraz sukcesy ruchu obrońców pokoju skłaniają masę obywateli francuskich

do pytania, czy zerwanie z polityką paktu atlantyckiego nie jest najpewniejszym środkiem uniknięcia katastrofy.

Mario Montesi
Włochy

MARIO MONTESI (Włochy) oświadek, że przemawia w imieniu licznej włoskiej klasy średniej: kupców, urzędników, rzemieślników. Ci ludzie są do ostatnich czasów źle orientowali się w sytuacji, wierzyli propagandzie podżegaczy wojennych. Obecnie jednak wielu z tych ślepców przejrzało. Mówca stwierdził, że ruch obrońców pokoju we Włoszech nabrał ogromnego rozmachu, jednocząc coraz szersze warstwy.

Vilho Melttilä — Finlandia

W dalszej dyskusji przemawiał VILHO MELTILÄ (Finlandia). Podkreślił on m. in., że w jego kraju, podobnie jak w innych krajach kapitalistycznych,

(dokonczenie na str. 3)

Przemówienie zastępcy przew. PKPG min. St. Jędrzychowskiego

wygaszone na posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego RP w dniu 26 lutego 1951 r.

(dokonczenie ze str. 1-2)

kulturalny podom pracy naszego przemysłu.

Przewidywany planem wzrost produkcji rolnej o 10,2 proc. w cenach bieżących należy uważać za poważny w warunkach przewagi ilościowej indywidualnych gospodarstw chłopskich. Jest to zadanie, które wymaga wielkiego wysiłku, ale które dzięki rozwojowi socjalistycznego sektora w rolnictwie i wielkiej pomocy udzielonej przez państwo małym i średniom rolnym gospodarstwom chłopskim, jest w pełni wykonalne przy przeciętnych warunkach klimatycznych. Charakterystyczną cechą planu na r. 1951 jest pewne przesłanie kierunkowości w produkcji rolnej. O ile w latach ubiegłych szczególny nacisk położony był na rozwój hodowli, o tyle obecnie po pomysłowej realizacji t. zw. akcji „H” w dziedzinie hodowli trzody chlewnej, przy utrzymaniu nadal poważnych bodźców ekonomicznych, zmierzających do rozwoju hodowli, przy forsowaniu takich działań hodowlanych, jak owczarstwo i hodowla bydła, plan zakłada silniejsze tempo wzrostu produkcji rolnej. Szczególny nacisk położony będzie na rozwój uprawy roślin włóknistych — lnu i konopi, przede wszystkim na słomę, jak również na nasienie, a także roślin oleistych. W zakresie roślin zbożowych w dalszym ciągu silnie będzie rozszerzana uprawa pszenicy.

Plan przewiduje, że w rolnictwie wartość produkcji towarowej wzrosła o przeszło 13 proc. Wzrostowi towarowości sprzyjać będzie założony w planie rozwój kontraktacji, a także poważny wzrost planowego skupu zboża, ziemniaków, warzyw i owoców, pasz, produktów hodowli, a zwłaszcza roślin włóknistych i oleistych.

Dzięki wielkim nakładom inwestycyjnym, czynionym przez państwo oraz dzięki stalemu ulepszaniu organizacji i podniesieniu poziomu gospodarki, produkcja w Państwowym Gospodarstwie Rolnym winna wzrosnąć znacznie silnie, niż ogólna produkcja rolnej, gdyż o około 44 proc., przy czym wartość produkcji towarowej Państwowego Gospodarstwa Rolnego wzrosła o około 78 proc.

W roku 1951 po raz pierwszy poważną rolę jako producent i dostawca artykułów rolnych odegra rozwijające się szybko rolne spółdzielnie produkcyjne.

Umocnienie organizacyjne i gospodarcze spółdzielni produkcyjnych, walka o wysokie plony i wydajność hodowli i o ekonomiczne wyniki ich gospodarki jest jednym z najważniejszych zadań administracji rolnej i aktywności spółdzielczej w r. 1951.

Plan na rok 1951 oznacza dalszy wzrost socjalistycznych elementów naszej gospodarki, dalsze ograniczanie i wyprężanie elementów kapitalistycznych. Udział sektora socjalistycznego w łącznej produkcji przemysłu i rzemiosła wzrósł o około 84 proc. w roku 1950 do ok. 86 proc.

Obok rozwijania socjalistycznych form produkcji, a w szczególności rozwoju rzemieślniczej spółdzielczości pracy, państwo będzie nadal udzielało pomocy i ochrony indywidualnym rzemieślnikom, których praca przy czyniła się do bardziej wszechstronnego zaspokojenia potrzeb mas pracujących.

Min. Jędrzychowski cytując tu szereg cyfr ilustrujących wzrost udziału gospodarki socjalistycznej w rolnictwie i handlu.

Najważniejszą siłą produkcyjną naszego społeczeństwa — podkreśla następnie mówca — są masy pracujące, przede wszystkim klasa robotnicza, trzon całego narodu. Ilościowo i jakościowo wzrost klasy robotniczej, wzrost jej świadomości politycznej i aktywnej produkcji, stało się podnoszeniem kwalifikacji zawodowych i poziomu kulturalnego pracujących stanowią najważniejszy element rozwoju siły wytwórczej w procesie socjalistycznego budownictwa.

Plan na rok 1951 — stwierdza min. Jędrzychowski — oznacza dalszy poważny wzrost ilościowej klasy robotniczej. Stan zatrudnienia w sektorze socjalistycznym wzrosł o około 8,9 proc., w tej liczbie w przemyśle o 10,4 proc., produkcja wzrosła jednak w znacznie silniejszym stopniu. Będzie to możliwe dzięki temu, że klasa robotnicza rośnie nie tylko ilościowo, ale z każdym rokiem podnosi coraz bardziej poziom swoich umiejętności zawodowych oraz wzmacnia w najrozmaitszych formach swą twórczą inicjatywę i aktywność produkcyjną. Współwzrost pracy, wkraczające w nowy etap, przejawiające wprawdzie w załagówce jeszcze formy coraz więcej cech, właściwych ruchowi stachanowskiemu, wraz z ogromnym rozmachem szkolenia, pozwala w planie na rok 1951 przyjąć wyższe zadania w zakresie wzrostu wydajności pracy. Wzrost taki jest konieczny dla utrzymania wysokiego tempa wzrostu produkcji.

Cytując następnie szereg wskaźników przewidzianego wzrostu wydajności pracy min. Jędrzychowski oświadek, że przeciętnie w przemyśle państwowym plan na 51 r. przewiduje wzrost wydajności o 12,2 proc.

Podstawę wydajności wzrostu pracy stanowią uruchamianie w ramach planu inwestycyjnego nowe bardziej wydajne, doskonalsze maszyny i urządzenia, a także stały postęp techniczny w naszej gospodarce, który winna w okresie Planu 6-letniego przebiegać w rewolucyjnym tempie. Plan na rok 1951 przewiduje oddanie do użytku szeregu nowych obiektów w przemyśle hutniczym, energetycznym, koksowniczym, gazownictwie, w przemyśle maszynowym, chemicznym, papierniczym, mineralnym,

włókienniczym i w przemyśle spożywczym.

Planowe wprowadzenie nowej techniki wyrazi się zwłaszcza w postępach mechanizacji górnictwa, budownictwa, rolnictwa i leśnictwa, we wprowadzeniu produkcji potokowej w przemyśle maszynowym i elektrotechnicznym, w automatyzacji procesów produkcyjnych, w postępie elektryfikacji przemysłu, transportu kolejowego i rolnictwa, w szerszym stosowaniu procesów chemicznych w produkcji, w uruchomieniu produkcji szeregu nowych artykułów.

Szeroka fala współwzrostu pracy, która rozwija się w coraz bogatszych i coraz wyższych formach, rozwój klubów racjonalizatorskich i coraz większa ilość wynalazków pracowników, usprawnień i wniosków racjonalizatorskich jest gwarancją, że zadania te zostaną wykonane.

Na obecnym etapie szczególnego znaczenia nabiera pomoc udzielana ruchowi współwzrostu pracy przez kierownictwo techniczne, przez inżynierów, techników i majstrów. Tylko z ich pomocą osiągnięcia produkcyjnych robotników i prowadzących brygad mogą być osiągnięte na całej szacie pracy. Osiągnięcia produkcyjnych zakładów na całej gałęzi przemysłu. Toteż ogromną wartość ma inicjatywa inżyniera nowa toż Borkowskiego z katowickich zakładów sprzętu górniczego, który zapoczątkował zastosowanie w Polsce metody radzieckiego inż. Kowalowa.

Wielkie znaczenie dla poproszenia kierownictwa technicznego w zakładach pracy — podkreśla mówca — będzie miała uchwała Prezydium Rządu o zadaniach i uprawnieniach majstrów.

W tym miejscu należy podkreślić — stwierdza min. Jędrzychowski — że rozwój siły wytwórczej w Polsce Ludowej, wzrost liczby i jakościowej polskiej klasy robotniczej, rozwój naszych urządzeń produkcyjnych i postęp techniczny może odbywać się w takim zakresie i w takim tempie jedynie dzięki braterskiej bezinteresownej pomocy, jakiej udziela nam nasz wielki sojusznik Związek Radziecki. Dostawy szeregu obiektów inwestycyjnych, urządzeń i maszyn ze Związku Radzieckiego, projektowanie wielkich budow w Polsce przez radzieckie biura projektowe, konsultacje i ekspertyzy radzieckich inżynierów i techników, przebieganie Polski przez Związek Radziecki dokumentacji technicznej i doświadczalnego technicznego zdobytego w ciągu przeszło 30 lat planowej gospodarki socjalistycznej, praktyki polskich inżynierów i techników na prowadzących zakładach w Związku Radzieckim, przykład re-

dzieckich stachanowców i nowatorów produkcji — wszystkie te formy pomocy mają nieocenione wprost znaczenie dla rozwoju Polski Ludowej.

Plan na rok 1951 po raz pierwszy w całej rozciągłości, i z takim naciskiem stawia zadania w zakresie obniżenia kosztów własnych, a mianowicie w przemyśle wielkim i średnim co najmniej o 6,1 proc., w drobnych przemyśle uspołecznionym o 8 proc., w przedsiębiorstwach budowlano - montażowych o 9,1 proc., w rolnictwie o 8,2 proc., w leśnictwie o 6,7 proc. w komunikacji i łączności o 6,6 proc., w handlu o 15,2 proc.

Osiągnięcie tych zadań w zakresie obniżenia kosztów własnych jest niezbędnym warunkiem wykonania planu.

Mobilizacja szerokiej masy pracujących, a w szczególności prowadzącego aktywny klasy robotniczej i kadry technicznej i inżynierskiej wokół tego zadania, stanowi warunek powodzenia.

Na VI plenarnym posiedzeniu Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, przewodniczący KC PZPR tow. Bolesław Bierut powiedział:

„Podstawowymi warunkami w dalszej pomysłowej realizacji naszych zadań gospodarczych są:

- 1) swartość i ofiarność polskiej masy pracującej — milionów robotników, chłopów i inteligencji pracującej,
- 2) zwiększenie wydajności pracy i dalszy jeszcze wydatniejszy rozwój współwzrostu socjalistycznego,
- 3) obniżenie kosztów własnych produkcji przez najbardziej racjonalne i oszczędne gospodarowanie, wprowadzenie zasad oszczędności jako nakazu w codziennym postępowaniu, w społecznej pracy produkcyjnej i we własnym gospodarstwie domowym,
- 4) energiczna i nieustraszona walka z wszelkim niechlujstwem.

Projekt ustawy Izba odesłała do komisji planu gospodarczego i budżetu.

W następnym punkcie porządku dziennej Rady Izba odesłała do odbioru pierwszych czytania do odpowiedzialnych komisji projekt ustawy, m.in. o budownictwie i lokalnych nowowytwarzanych lub odbudowanych, o utworzeniu Akademii Wojskowej - Politycznej, o Akademii Sztuki Generalnego im. gen. Karola Świerczewskiego, o utworzeniu Wojskowej Akademii Technicznej.

Następnie pos. Pokrzywa (ZSL) przedstawił sprawozdanie komisji obrony narodowej o rządowym projekcie ustawy o terenowej obronie przeciwlotniczej. Mówca wskazał, że dotychczas przepisy były całkowicie przeciwnie i niedostosowane do nowego ustroju spo-

łecznego, marnotrawstwem, szkoleniem i grabieżą własności społecznej — za pomocą krytyki i samokrytyki, ciepła nadyfry, walka z wszelką bezdušnością i biurokratyzmem,

stała, systematyczna kontrola wykonania zadań partyjnych i państwowych.

Te podstawowe wytyczne muszą kierować naszą pracę organizacyjną. One pomogą nam wykonać pomysły nasze zadania, one pomogą nam osiągnąć zwycięstwo w walce o Plan 6-letni, który jest równie spójnym fundamentem w naszej walce o pokój”.

Wysoki Sejm, plan na rok 1951 stawia nowe, ambitne zadania w zakresie ilości produkcyjnej, jej jakości i rozszerzenia asortymentu, w zakresie inwestycji i uruchomienia nowych obiektów, w zakresie wskaźników technicznych i ekonomicznych, w zakresie wydajności pracy i obniżenia kosztów własnych, zarówno osobowych, jak i rzeczowych. Wykonanie tych zadań oznacza dalszy szybki postęp, dalszy marsz naprzód w kierunku socjalizmu, oznacza umocnienie Polski Ludowej, jako jednego z członów wielkiego światowego obozu pokoju. Wykonanie tych zadań będzie wyrazem prężności i twórczych sił naszego narodu, jego talentów i uścisłności, wyrazem niewyczerpanych możliwości, które otwiera przed naszym narodem system demokracji ludowej, budownictwo socjalizmu.

W IMIĘ UTRWALENIA POKOJU — kończy swe przemówienie min. Jędrzychowski — W IMIĘ POSTĘPU SPOŁECZNEGO I SOCJALIZMU ZMOBILIZUJEMY DO WYKONANIA TYCH WIELKICH ZADAŃ WSZYSTKIE SIŁY NARODU. ROK 1951 BĘDZIE DALSZYM MOCNYM STOPNIEM DO WYKONANIA CAŁEGO PLANU 6-LETNIEGO. DO ZBUDOWANIA PODSTAW SOCJALIZMU W POLSCE LUDOWEJ.

lecznego, jak również niegodna z obecną strukturą władz terenowych. Izba ustawę jednogłośnie uchwaliła.

Sprawozdanie komisji przemysłowej o dekretych Rządu RP z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowników — złożyła pos. Piwowarska (PZPR).

Omawiany dekret zapewni robotnikom opiekę i pomoc państwa w zakresie wynalazczości. Pracownik, który dokonał wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia, otrzymuje wynagrodzenie w zależności od rocznej oszczędności. Będzie dany jego wynalazek. Osoby, które uniemożliwiają lub utrudniają realizację pomysłów pracowników, będą karane sądownie.

Dekret Sejm zatwierdził jednomyślnie.

Wielki wkład do skarbicy marksizmu - leninizmu

W 25-tą rocznicę ukazania się dzieła Józefa Stalina »Zagadnienia leninizmu«

25 LAT TEMU, 27 lutego 1926 r. ukazało się pierwsze wydanie dzieła Towarzysza Stalina „ZAGADNIENIA LENINIZMU”. Dzieło to, które doczekało się 11 wydań i przełożone zostało na wszystkie prawie języki świata, stało się podręczną książką działaczy partii komunistycznych i robotniczych wszystkich krajów.

Pierwsze wydanie „ZAGADNIENI LENINIZMU” objęło klasyczne dzieła Stalina: „O PODSTAWACH LENINIZMU”, „PRZYCZYNEK DO ZAGADNIENI LENINIZMU”, „REWOLUCJA PAŹDZIERNIKOWA A TAKTYKA KOMUNISTÓW ROSYJSKICH”, „O WYNIKACH OBRAZ KIV KONFERENCJI WKP(b)”, „W SPRAWIE KWESTII NARODOWEJ W JUGOSŁAWII”, „O ZADANIACH POLITYCZNYCH UNIWERSYTETU NARODÓW W SCHODU”, „JESZCZE RAZ W KWESTII NARODOWEJ”, „PYTANIA I ODPOWIEDZI”. (Przemówienie na Uniwersytecie Świerdłowskim 9.VI. 1926 r.), „O ZADANIACH KOMSOMOLU”, „SPRAWOZDANIE POLITYCZNE KOMITETU CENTRALNEGO NA XIV ZJEZDZIE WKP(b)”.

Genialne dzieło Stalina „ZAGADNIENIA LENINIZMU” stanowi wielki wkład do skarbicy twórczego marksizmu. W dziele tym towarzysz Stalin obronił leninizm przed oportunistycznymi wypaczeniami, wszechstronnie scharakteryzował metodę i styl leninizmu i rozwinął takie zasadnicze kwestie nauki Lenina, jak kwestia dyktatury proletariatu, kwestia kierowniczej roli partii komunistycznej w systemie dyktatury klasy robotniczej, kwestia zwycięstwa socjalizmu w Związku Radzieckim w warunkach wrogości otoczenia kapitalistycznego.

DZIEŁO „ZAGADNIENIA LENINIZMU” ukazało się w chwili, kiedy z całą ostrością wyłoniła się sprawa charakteru dalszego budownictwa, sprawa losów socjalizmu w ZSRR. Partia bolszewicka pomyślała rozstrzygnąć tę niezmiernie trudną, decydującą wagę kwestię dzięki temu, że w całej swej działalności na polu przebudowy kierowała się zwycięską nauką leninizmu.

„Wielkie znaczenie leninizmu na tym właśnie między innymi polega — uczy towarzysz Stalin — że nie uznaje on budownictwa na chyblił trafil, na ślepo, że nie wyobraża sobie budownictwa bez perspektywy, że daje jasną i określona odpowiedź na pytanie w sprawie perspektywy naszej pracy, stwierdzając, że mamy wszystkie dane do zbudowania gospodarki socjalistycznej w naszym kraju, że możemy i powinniśmy budować społeczeństwo — całkowicie socjalistyczne”. (Dzieła. Tom VII, wyd. „Książka i Wiedza”. W-wa 1950, str. 206.)

Marszowi naprzód drogą socjalistycznego budownictwa towarzyszyły olbrzymie trudności na tury międzynarodowej i wew-

nętrnej, towarzyszyło zaostreżenie się walki klasowej w kraju. Antypartyjne elementy w szeregach WKP(b) rozwinęły wrogą działalność przeciw partii. Na czele tych antypartyjnych elementów stał zasklepiły wróg leninizmu Trocki; jego pomocnikami byli Kamieniew, Zinowiew, Bucharin.

W walce z wrogami leninizmu partia bolszewicka i bratnie partie komunistyczne wszy skich krajów jeszcze ściślej zespoliły się pod zwycięskim sztandarem Lenina i rozgromiły trockistów, zinowiewowców, bucharinowców — wiernych psów imperialistycznej burżuazji. Olbrzymią rolę odegrało w tej walce dzieło Stalina „ZAGADNIENIA LENINIZMU”.

Rozwijając leninowską teorię możliwości zwycięstwa socjalizmu w poszczególnych krajach towarzysz Stalin wskazał na konieczność odróżniania dwóch stron tego zagadnienia — wewnętrznej i zewnętrznej. Jeśli chodzi o wewnętrzną stronę zagadnienia, tzn. o wzajemny stosunek klas wewnątrz kraju, to klasa robotnicza i chłopstwo ZSRR posiadała całkowitą możliwość zwycięstwa gospodarczego nad rodzimą burżuazją i zbudowania społeczeństwa całkowicie socjalistycznego — użyczył. Stalin — ale nie można zapominać o stronie zewnętrznej narodowej zagadnienia, o tym, że Związek Radziecki budując socjalizm w warunkach otoczenia kapitalistycznego nie jest zabezpieczony przed najazdem interwencji, usiłujących przywrócić kapitalizm — zanim rewolucja proletariacka nie zwycięży co najmniej w szeregu krajów.

Wskazania Stalina o konieczności rozróżnienia wewnętrznej i międzynarodowej aspektu zagadnienia zwycięstwa socjalizmu w poszczególnych kra-

jach, miały i w dalszym ciągu mają wyjątkowo doniosłe znaczenie zarówno dla Związku Radzieckiego — pierwszego kraju zwycięskiego socjalizmu jak i dla krajów demokracji ludowej, oraz dla klasy robotniczej krajów kapitalistycznych.

W „ZAGADNIENIACH LENINIZMU” towarzysz Stalin obronił i rozwinął leninowską naukę o dyktaturze proletariatu.

tu. Stalin podkreśla, że kwestia dyktatury proletariatu jest podstawowym zagadnieniem leninizmu. DYKTATURA PROLETARIATU — uczy Lenin i Stalin — jest — rdzenną treścią rewolucji socjalistycznej. Stalin stwierdził, że rewolucja proletariacka może również i bez dyktatury proletariatu zwyciężyć burżuazję, obalić władzę kapitalistów. Jednakże rewolucja nie będzie w stanie zgnać oporu obalonych wyzyskiwaczy, utrwalić swych zdobyczy i dalej ruszyć naprzód ku ostatniemu zwycięstwu socjalizmu, jeśli na pewnym szczeblu swego rozwoju nie stworzy dyktatury proletariatu. Stalin określił wyzerpującą zadania dyktatury proletariatu w okresie przejściowym od kapitalizmu do socjalizmu, ujawnił istotę tej trzaski nierozdzielnie związanej z sobą cech charakterystycznych, którymi są:

- 1 Wykozystanie władzy proletariatu dla zbudowania wyzyskiwaczy, dla obrony kraju, dla utrwalenia i zacieśnienia i rozwoju i zwycięstwa rewolucji we wszystkich krajach.

- 2 Wykozystanie władzy proletariatu dla ostatecznego oderwania mas pracujących i wyzyskiwanych od burżuazji, dla utrwalenia socjalizmu proletariatu z tymi masami, dla wciągnięcia tych mas do budownictwa socjalistycznego, dla kierowania tymi masami przez proletariatu w trybie władzy państwowej.

- 3 Wykozystanie władzy proletariatu dla zorganizowania socjalizmu, zniszczenia klas, i przejścia do społeczeństwa bezklasowego, do społeczeństwa socjalistycznego. (J. Stalin „Dzieła. Tom VIII „Książka i Wiedza” W-wa 1950 str. 41.)

Genialna stalinowska teza o trzech cechach dyktatury proletariatu stanowi dla partii komunistycznych i robotniczych w krajach demokracji ludowej najpewniejszą busolę w dziele utrwalenia ustroju demokracji ludowej, wypełniającą funkcję dyktatury proletariatu.

W „ZAGADNIENIACH LENINIZMU” Stalin uczy, że istnieją różne fazy rozwoju dyktatury proletariatu, istnieją jej specjalne formy oraz różnorodne metody jej realizacji. W późniejszym okresie rozwijając twórczo leninizm i uogólniając naukowo olbrzymie doświadczenia przeszło 20-letniego istnienia państwa radzieckiego w warunkach kapitalistycznego otoczenia, towarzysz Stalin stworzył całkowity systemat nauki o państwie socjalistycznym. W referacie wy-

głoszonym na XVIII Zjeździe partii bolszewickiej (marzec 1936) włączonym do 11 wydania „ZAGADNIENI LENINIZMU” Stalin dał rozszerzoną analizę faz rozwoju państwa socjalistycznego oraz zmian, jakim ulegały jego funkcje w związku ze zmianami sytuacji. Towarzysz Stalin doszedł do genialnego wniosku możliwości zbudowania społeczeństwa komunistycz-

nego w ZSRR i konieczności zachowania państwa w warunkach komunizmu, jeżeli zachować otoczenie kapitalistyczne, przy czym podkreślił konieczność dalszego umocnienia państwa radzieckiego jako potężnego instrumentu budowy komunizmu.

Rozwijając tezy leninizmu o kierowniczej roli partii w systemie dyktatury proletariatu, towarzysz Stalin wskazuje na dzwignię i transmisję, przy pomocy których partia komunistyczna realizuje dyktaturę proletariatu, a więc na związki zawodo- we, rady, sieć spółdzielczości, Komsomol. Te niepartyjne masowe organizacje mas pracujących dobrovolnie uznają kierownictwo polityczne partii bolszewickiej. Za pośrednictwem tych organizacji partia z powodzeniem kieruje walką narodu radzieckiego o zbudowanie komunizmu.

W „ZAGADNIENIACH LENINIZMU” i innych dziełach, Stalin wszechstronnie opracował kwestię chłopstwa i narodowości. Wielki nauczyciel proletariatu wykazał, że kwestia chłopstwa jako sojusznika proletariatu w jego walce o władzę i o budowanie socjalizmu stanowi część ogólnego zagadnienia dyktatury proletariatu.

Towarzysz Stalin podkreśla, że leninizm uczy patrzeć na kwestię narodowo - kolonialną nie jako na sprawę o charakterze wewnątrz państwowym, lecz jako na problem wyzwolenia uciskanych narodów spod jarzma kapitalizmu, stanowiący nie oddzielną, część składową ogólnego problemu rewolucji socjalistycznej i dyktatury proletariatu. (Dzieła tom VIII, wyd. „Książka i Wiedza”. W-wa str. 27.)

Wypowiedzi o wywiadzie Generalissimusa Stalina

(Dokończenie ze str. 1-4)

dzące nad umęczoną i bohaterką Koreą i nad całym światem”.

STANISŁAW PIZOR — sekretarz Woj. Zarządu ZSCh z Wrocławia stwierdza:

„Chciałbym podkreślić szczególne znaczenie wywiadu Stalina dla mieszkańców Ziemi Zachodnich. Propaganda wojenna budzi w Polakach bryki fascysty, junkrów pruskich i baranów węgierskich w Niemczech zachodnich chce ponownie grabież naszych Ziemi Zachodnich. Stalin wskazuje jasno, że nie oni decydują o pokoju czy

Towarzysz Stalin wykazał, że naród radziecki zawdzięcza swe zwycięstwa ukończonej partii komunistycznej. Bez partii, jako siły kierowniczej, utrwalenie dyktatury proletariatu byłoby nie do pomyślenia.

Oświadczając rolę i znaczenie Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej i uznając ją za początek i przesłankę światowej rewolucji proletariackiej, wielki wódz mas pracujących pisał:

„Najprawdopodobniej rewolucja światowa rozwinie się będzie drogą rewolucyjnego odpadania szeregu nowych krajów od systemu państw imperialistycznych, przy poparciu proletariatu tych krajów przez proletariatu państw imperialistycznych”. (J. Stalin. „Zagadnienia leninizmu”. Wyd. „Książka i Wiedza”, 1949, str. 102.)

Te genialne przewidywania stalinowskie znalazły wspaniałe potwierdzenie w historii. Po drugiej wojnie światowej, rozpetanej przez hitlerowców przy poparciu amerykańsko - angielskiego imperializmu, od systemu państw imperialistycznych odpadły: Polska, Czechosłowacja, Węgry, Rumunia, Bułgaria, Albania, Chiny, Niemcy wschodnie, Korea.

W „ZAGADNIENIACH LENINIZMU” i innych dziełach, Stalin wszechstronnie opracował kwestię chłopstwa i narodowości. Wielki nauczyciel proletariatu wykazał, że kwestia chłopstwa jako sojusznika proletariatu w jego walce o władzę i o budowanie socjalizmu stanowi część ogólnego zagadnienia dyktatury proletariatu.

Towarzysz Stalin podkreśla, że leninizm uczy patrzeć na kwestię narodowo - kolonialną nie jako na sprawę o charakterze wewnątrz państwowym, lecz jako na problem wyzwolenia uciskanych narodów spod jarzma kapitalizmu, stanowiący nie oddzielną, część składową ogólnego problemu rewolucji socjalistycznej i dyktatury proletariatu. (Dzieła tom VIII, wyd. „Książka i Wiedza”. W-wa str. 27.)

W „ZAGADNIENIACH LENINIZMU” zostało specjalnie uwydatnione międzynarodowe znaczenie leninizmu, jako marksizmu epoki imperializmu i rewolucji proletariackiej, jako teorii i taktyki rewolucji socjalistycznej w ogóle, a dyktatury proletariatu w szczególności.

Zdrajcy trockistowsko - zinowiewowscy, oportuniści wszystkich krajów chcieli wypaczyć leninizm, pomniejszyć jego znaczenie międzynarodowe, aby

przeistoczyć go z bojowej nauki światowego proletariatu w teorię mającą znaczenie tylko dla Rosji. Demaskując te wrogie machinacje towarzysz Stalin pisał:

„Czyż leninizm nie jest uogólnieniem doświadczenia ruchu rewolucyjnego WSZY- STKICH krajów? Czyż podstawy teorii i taktyki leninizmu nie są przydatne, nie są obowiązujące dla partii proletariackich WSZYSTKICH krajów? (Dzieła, tom VIII, wyd. „Książka i Wiedza” W-wa. Str. 27.)

Towarzysz Stalin przypomina przy tym twierdzenie Lenina, że bolszewizm służył może za wzór taktyki dla wszystkich.

Z e szczególną siłą słowa te brzmią dziś, kiedy olbrzymie doświadczenia partii bolszewickiej i władzy radzieckiej stały się drogowskazem dla budujących socjalizm mas pracujących w krajach demokracji ludowej, oraz dla walczących przeciwko imperializmowi narodów całego świata. Sztandar leninizmu powiewa nad wielką Chińską Republiką Ludową, nad Polską, Czechosłowacją, Węgrami, Rumunią, Bułgarią, Albanią, nad Niemiecką Republiką Demokratyczną. Pod sztandarem tym walczą bohaterstwo o wolność narody Korei i Wietnamu. Pod sztandarem marksizmu — leninizmu 800 milionów ludu zjednoczyło się w potężny obóz demokracji i socjalizmu, zespolony wokół swego chętnego — Związku Radzieckiego.

POD ZWYCIĘSKIM SZTAN- DAREM LENINA, POD WODZĄ GENIALNEGO KONTY- NUATORA JEGO NIESMIERTELNEGO DZIEŁA, TOWARZYSZA STALINA WIELKI NARÓD RADZIECKI NIEZACHWIANIE KROCZY NA PRZOD, WSKAZUJĄC MASA- SOM PRACUJĄCYM WSZYSTKICH KRAJÓW DROGĘ WALKI O ZWYCIĘSTWO KOMUNIZMU.

ZMP-owcy z warsztatów PPB w Kielcach autorami cennych racjonalizacji

Brygada ZMP-owska w warsztatach OST PPB w Kielcach przystąpiła do skonstruowania ze starych kompresorów samochodowych, przenośnych kompresorów do malowania natryskowego i pompowania opon.

Brygadziści kol. Feliks Pawlak wspólnie z tow. Frankiewiczem i przy pomocy kierownika tow. Zająkowskiego, wykonali sposobem gospodarczym dmuchawę elektryczną na dwa ognie do kuzni.

Poprzednio pracę przy dmuchawie wykonywali robotnicy, marnując wiele energii.

Poza tym brygada ZMP-owska skonstruowała we własnym zakresie pilkę tarczową i ostrzałkę elektryczną, które znacznie ułatwią wykonywanie prac remontowych.

37-656 k

—O— Wł. Snoch

Sukces radomskiego «Marywilo»

Na początku roku 1950 załoga ZWO «Marywil» w Radomiu wezwwała do współzawodnictwa długofalowego pokrewny zakład ZWO Gliwice.

Współzawodnictwo obejmowało między innymi przedterminowe wykonanie planu produkcyjnego, obniżkę ilości braków, zmniejszenie absencji i inne.

W ostatnich dniach komisja złożona z przedstawicieli obu zakładów dokonała obliczeń i ustaliła, że ZWO Radom osiągnął 1-sze miejsce, mając blisko 4-krotną przewagę punktów do datnich.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że ZWO — Radom jest zakładem dużo niżej postawionym pod względem mechanizacji, niż ZWO-Gliwice, toteż zajęcie 1-go miejsca zawdzięcza należyte załodze pełnej troszczenia i ofiarności, która zważyła na swych zobowiązaniach wywiązuje się w 100 proc.

121-613 k

Edmund Mazur

Plenum Komunistycznej Partii Czechosłowacji

PRAGA (PAP). Dnia 22 lutego odbyło się Plenum KC Komunistycznej Partii Czechosłowacji, na którym wygłosił referat przewodniczący Komunistycznej Partii Czechosłowacji Klement Gottwald.

Sekretarz generalny Komunistycznej Partii Czechosłowacji Rudolf Siskický wygłosił referat o polityce partii na odcinku rolnictwa.

Z dyskusji na sesji Światowej Rady Pokoju

(Dokończenie ze str. 2)

propaganda wojenna wzmacnia się coraz bardziej. Jednocześnie wzrasta i-ta obrona pokoju ciężej się coraz większym poparciem najrozsądniejszych warstw ludności. Obecnie słuszy o-roficy pokoju opracować projekt ustawy o zakazie propagandy wojennej, by przedstawić go parlamentowi.

Attal — Indie

Przedstawiciel Indii ATTAL zaznajomił zebranych z działaniami komitetów obrony pokoju w Indiach. Komitety takie istnieją nie tylko — we wszystkich wielkich miastach, lecz i w wielu miasteczkach i wsiach. Interwencja USA w Korei wywołała w całych Indiach falę protestów i poważne nastroje antyamerykańskie. Delegat Indii podkreślił, że naród indyjski przyjmuje z zadowoleniem pokojową politykę Związku Radzieckiego.

Mei Ju — 20

Chińska Republika Ludowa z ramienia delegacji chińskiej przemawiał dr MEI JU-AO. Były sędzia Trybunału Międzynarodowego. Delegat chiński stwierdził, że parlamenty wszystkich krajów powinny

niezwłocznie uchwalić ustawy zakazujące propagandy wojennej i przewidujące karę dla wszystkich podlegających wojennych.

Końcowe posiedzenie Światowej Rady Pokoju

BERLIN (PAP). W niedzielę 16 w późnych godzinach wieczornych odbyło się końcowe posiedzenie Światowej Rady Pokoju.

Światowa Rada Pokoju jedno myślnie uchwaliła Apel w sprawie zawarcia paktu pokoju i rezolucję w sprawie ONZ.

Ponadto Rada jednomyślnie uchwaliła następujące rezolucje:

- 1) w sprawie pokojowego rozwiązania kwestii niemieckiej;
  - 2) w sprawie pokojowego rozwiązania kwestii koreańskiej;
  - 3) w sprawie pokojowego rozwiązania kwestii japońskiej;
  - 4) w sprawie uchwały ONZ określającej bezprawnie Chińską Republikę Ludową jako „agresora”;
  - 5) w sprawie walki o pokój w krajach kolonialnych i zależnych;
  - 6) w sprawie rozszerzenia światowego ruchu pokoju.
- Teksty wymienionych rezolucji podamy w najbliższych numerach.

Więcej troski o wykonanie planu kontraktacji roślin

Uchwała Prezydium Rządu w sprawie kontraktacji produkcji roślin stawia przed rolnictwem Kielecczyzny zagradożenie starannego przygotowania się i mobilizacji wszystkich dostępnych sił i środków do pełnego i terminowego wykonania planów kontraktacyjnych.

Uchwała wskazuje zasadnicze zadania dla aktywu rolnego naszego województwa, dla powiatów, gmin i gromad — polegające na przygotowaniu planów kontraktacji i właściwym ich rozłożeniu w terenie. Do 16 lutego br. miały się odbyć zebrania gromadzkie, na których rolnicy zapoznali się z warunkami kontraktacji poszczególnych upraw. W tym czasie instytucje kontraktujące miały dostarczyć dostateczną ilość formularzy umów, aby praca gminnych spółdzielni nie uległa zahamowaniu. Kontrakty bowiem na uprawę roślin (z wyjątkiem koniczyń, lucerny, tytoniu, chmielu oraz owoców i warzyw) powinny być zawarte do 1 marca, aby umożliwić plantatorom zakupienie potrzebnych nawozów sztucznych w terminie do 10 marca.

Pierwsze meldunki o realizacji uchwały Prezydium Rządu donoszą o sprawnym przebiegu kontraktacji i pozytywnym ustosunkowaniu się rolników do prowadzonej akcji. Tym niemniej tu i ówdzie sygnalizowane są niedociągnięcia natury organizacyjnej i technicznej.

Duże braki widzi się np. w wielu gminach, gdzie w wielu gminach, jak: Jurkowiec, Kilmontów, Koprzywnica, opóźniono zebrania gromadzkie, poświęcone sprawom kontraktacji. W Kilmontowie dotychczas brak formularzy umów z PZZ. W Jurkowiecu umowy są dopiero teraz rozprowadzane na gromady, a z terenu brak wiadomości o przebiegu akcji. W gminie nie widoczny jest brak aktywności aparatu GS, co jest przyczyną, że kontraktowanie grochu, fasoli, rzepaku i lnu na włókno, idzie bardzo powoli. Zie przedstawiła się sytuacja w Kuprywnicy, gdzie na 70 ha zaplanowanych do uprawy ziemniaków jadalnych, zakontraktowano dopiero 1 ha, a lnu na słomę w ogóle nie rozpoczęto kontraktować. W gminie tej brak jest nasion owsa, pszena i kukurydzy. We wszystkich gminach sandomierskich słabe wyniki daje kontraktacja kukurydzy — widać, że Państwowa Służba Rolna tego terenu i

ZSCh zaniedbały akcję uświadomienia o sposobach uprawy kukurydzy, której masowy wysiew jest nowością w tym powiecie.

Pewne niedociągnięcia widzi my również w powiecie radomskim i pińczowskim. W gminie Orońsko (pow. Radom) brak formularzy umów z Centrali Nasienniczej i z Centrali Ogrodniczej. W obu powiatach są wypadki mechanicznego rozłożenia planów kontraktacji na gminy, a co za tym idzie, także i na gromady. W gminie Orońsko nie uwzględniono warunków glebowych dla uprawy lnu, ustalając za duży plan uprawy tej rośliny — bo na obszarze 31 ha. Nawiązał w gminie Kiliżów (pow. Pińczów) plan kontraktacji lnu na słomę jest za mały i nie uwzględnia potrzeb i możliwości miejscowej ludności (na 18 gromad plan przewiduje zaledwie 8 ha). W gminie tej na zebraniach gromadzkich dopominano się także o kontrakty na uprawę nasion trawy, gdyż plan jest zbyt skromny i nie uwzględnia lokalnych tradycji uprawy owsa.

O czym mówią powyższe niedociągnięcia i braki?

Mówią, że w wielu gminach, a nawet w powiatach (np. Sandomierz), brak jest współpracy instytucji zainteresowanych kontraktacją. Ze nie wszędzie uważnie wysłuchano i uwzględniono głosy terenu, lecz mechanicznie usiłowano realizować rozdział planów kontraktacyjnych. Wreszcie, że nie dopilnowano przeprowadzenia zebrania gromadzkich, na których należało zaznajomić rolników z metodami uprawy roślin nowo wprowadzanych na dany teren.

Od zakończenia pierwszego okresu kontraktacji upraw roślinnych dzieła nas zaledwie tylko dni — wykorzystać je więc trzeba dla usunięcia dostrzeżonych błędów. Przede wszystkim należy przyspieszyć zawarcie umów z rolnikami, gdyż opóźnienie terminów może spowodować zamieszanie w rozprowadzaniu nawozów sztucznych i nasion siewnych, co — rzecz jasna — narazi rolnictwo na niepowetowane straty.

Kontraktacja, jako jedna z form realizacji Planu 6-letniego, winna być potraktowana przez aktywny wiejski, jako ważna akcja, której nie wolno lekceważyć.

W. R.

Traktory i ludzie POM-u w Brzeziu wykonają swe zadania

gospodarczo - polityczne w wiosennej akcji siewnej

O mawiając doniosłe znaczenie uchwały Biura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju spółdzielczości produkcyjnej i POM, podjętej w połowie grudnia 1950 r. sekretarz Komitetu Centralnego tow. Zambrowski w artykule poświęconym tej uchwale podkreśla, że POM-y muszą stać się potężnymi bazami politycznego, organizacyjnego i gospodarczego umacniania istniejących spółdzielni produkcyjnych i środkami promieniowania idei spółdzielczości produkcyjnej na niezrzeszone dotąd masy mało i średniorolnych chłopów. Aktyw wiejski PZPR województwa kieleckiego, obradując, nad realizacją omawianej uchwały i opierając się o wytyczne zawarte w artykule tow. Zambrowskiego, nakreślił konkretne zadania stojące przed Państwowymi Ośrodkami Maszynowymi naszego województwa w zbliżającej się akcji siewnej. Na zarządzie tej komisji o konieczności rozwinięcia masowo - politycznej pracy w spółdzielniach produkcyjnych i sekretarz KW PZPR w Kielcach tow. Jak Kowarz tak ujął w swym referacie zadania POM-ów w tej dziedzinie: „Należy w pełni włączyć do tej pracy POM-y, gdyż tylko w oparciu o gospodarczy wpływ na spółdzielnię, w oparciu o ściśle powiązanie pracy agromoma z pracą aparatu politycznego można powiązać masowo polityczną pracę z walką o wykonanie konkretnych zadań stojących przed spółdzielnią”.

Trzeba stwierdzić, że w chwili obecnej załogi POM-ów naszego województwa realizują już postawione im przez naszą partię zadania. POM Nr 71 w Brzeziu np. opracował sobie już plan stałego, ścisłego kontaktu z organizacjami partyjnymi w spółdzielniach produkcyjnych leżących na terenie jego zasięgu. Zebrania partyjne w tych spółdzielniach odbywają się już teraz zawsze z udziałem jednego z odpowiedzialnych pracowników POM-u, który ma za zadanie dopomagać spółdzielcom w rozwiązywaniu zagadnień zarówno gospodarczych jak i organizacyjnych. Ostatnio we wszystkich spółdzielniach produkcyjnych powiatu jędrzejowskiego obsłu-

gowanych przez POM Nr 71, tj. w Klemencicach, w Przylęczku, w Przewodach, w Raskowie i w Rożnicy odbyły się zebrania, na których mówiono o sprawozdaniu z ubiegłego roku gospodarczego i plany produkcji rolniczej w spółdzielniach w roku bieżącym. Na wszystkich tych zebraniach był obecny osobiście starszy agronom POM-u, tow. Szczepan Kopacz, który dopomagał zarządom spółdzielni w opracowywaniu projektów planów. Plany te zostały następnie przedyskutowane przez walne zebrania członków. Należy też podkreślić, że zarządy spółdzielni produkcyjnych w powiecie jędrzejowskim zrozumieli już swoje zadania w dziedzinie planowania gospodarczego. I tak np. w Rożnicy i Przewodach pomoc agromoma POM-u ograniczyła się tylko do udzielenia porad fachowych, gdyż plan produkcji roślinnej został zaprojektowany samodzielnie przez zarządy tych spółdzielni.

Zbliżająca się akcja wiosenna - siewna będzie okresem, w którym załoga POM-u musi przystąpić do pełnego realizowania wskazań Biura Politycznego KC i wojewódzkiej naraady aktywu wiejskiego. Do wy pełnienia tych zadań w akcji siewnej POM Nr 71 przystępuje już intensywnie zarówno pod względem technicznym jak i politycznym, pragnąc nie tylko sprawnie wykonać prace polowe w spółdzielniach produkcyjnych i gromadach indywidualnych, ale również rozwinąć szeroką pracę masowo - polityczną wśród biedoty wiejskiej i średniaków. Dlatego też w POM-ie szkoli się obecnie traktorzystów zarówno politycznie jak i zawodowo. W tegorocznej akcji siewnej każdy traktorzysta będzie nie tylko dla spółdzielni produkcyjnej czy indywidualnego chłopca pomocnikiem w wykonaniu prac polowych, ale również będzie on czynnym agitatorom.

W przygotowaniu traktorzystów dopomaga kierownictwo POM-u Komitet Powiatowy w Jędrzejowie, który obsługuje zebrania podstawowej organizacji partyjnej w POM-ie. O ile niegdyś kierownictwo POM-u i organizacja partyjna uskarżały się na zbyt małe zainteresowanie Komitetu Powiatowego, o tyle obecnie, po o-

statniej naradzie aktywu wiejskiego, Komitet Powiatowy w Jędrzejowie otoczył POM troskliwą opieką.

Jednym z niezwykle ważnych zadań POM-u w chwili obecnej jest zawieranie umów z grupami indywidualnych chłopów. Wykonanie tego zadania natrafia jednak na zdawałoby się drobną na pozór przeszkodę, jak brak formularzy umów, których POM dotąd nie otrzymał z Centralnego Zarządu. Mimo to załoga POM-u już w tej chwili przeprowadza wstępne prace dla zawarcia umów, orientując się w terenie, gdzie i w jakim rozmiarze będzie potrzebna na wiosnę pomoc ośrodków. Jest rzeczą charakterystyczną, że największe zainteresowanie umowami z POM-em daje się zauważyć w gromadach, w których istnieją już spółdzielnie produkcyjne, lub które ze spółdzielni produkcyjnych sąsiadują. Mało i średniorolni chłopcy obserwują pracę POM-u w spółdzielniach produkcyjnych przekonują się o wyższości mechanicznej uprawy roli. Zjawisko to wskazuje również, że w bieżącym roku istniejące w pow. jędrzejowskim spółdzielnie produkcyjne niewątpliwie powiększą liczbę swych członków, a i w sąsiednich -romadach powstaną nowe spółdzielnie, co w dużej mierze jest wynikiem dobrej pracy POM-u.

Rozumiejąc znaczenie pracy masowo - politycznej i ściślejszej więzi z biedotą POM w Brzeziu włączył się również do realizacji planowego skupu zboża. Pracownicy POM-u obsłużyli szereg gromad, wygłaszając pogadanki o planowym skupie zboża. Wszędzie zaś tam, gdzie milocarnie POM-u dokonywały przymusowych omłotów, znaleźli się i agitatorem, pomagając mało i średniorolnym chłopom w walce z kulaktem. Załoga POM-u interesuje się tymi gromadami, w których byli agitatorzy POM-owscy i zapoznają się z wynikami akcji skupu zboża w tych gromadach. A wyniki te wskazują, że udział agitatorów POM-u w akcji skupu dał pomyślne rezultaty. Np. w gromadzie Łany po obsłudze zebrania przez przedstawicieli POM-u wykonanie planu skupu w krótkim czasie zwiększyło się o 20 proc. Podobne zjawisko obserwujemy i w innych gromadach, w których byli POM-owcy.

Przygotowania do wiosennej akcji siewnej są w POM-ie Nr 71 w pełnym toku. Poświecił zaś POM ten w okresie obecnego zastoju w pracach polowych nie traci kontaktu z masami chłopskimi i szkoli swoją załogę, a przygotowuje techniczne ma również już ukończone, można być pewnym, że poważne zadania stojące przed nim w wiosennej akcji siewnej wykona w całej pełni, zarówno pod względem technicznym - gospodarczym jak i pod względem politycznym, do czego w wielkiej mierze przyczyni się Wydział Polityczny POM-u, który już w najbliższym czasie rozpocznie swą pracę.

St. K.

Traktorzysta Grabowski z POM-u w Daniszowie podejmuje współzawodnictwo w orce wiosennej

20-letni traktorzysta POM-u w Daniszowie, pow. Starachowice, tow. ZYGMUNT GRABOWSKI, pragnąc jak najlepiej wykonać swe zadania w akcji siewnej, zobowiązał się w pierwszym kwartale 1951 r. na traktorze „Ursus” wykonać 500 ha orki średniej, nie przeprowadzając w tym czasie żadnych remontów i oszczędzając 360 kg. paliwa.

Podejmując swoje zobowiązania tow. Grabowski powiedział: — „Oszczędność na paliwie uzyskam dzięki temu, że ani chwili nie pozwolę traktorowi pracować na postoju, a 500 ha orki średniej bez remontów „Ursusa” też wykonam, gdyż swoją maszynę dobrze konserwuję”.

Należy podkreślić, że tow. Grabowski już w styczniu miał mroźów i zawieli wykonał 196 ha orki, oszczędzając 145 kg. paliwa. A w roku ubiegłym, przy orce jesiennej, za wydatną i wzorową pod kątem względem pracę na polach spółdzielni produkcyjnej w Sulejowie, otrzymał list pochwalny.

Bal.

Czas usunąć braki w Państwowej Słodowni w Jędrzejowie

Minęły już 3 miesiące od chwili uruchomienia Państwowej Słodowni w Jędrzejowie. Załoga, na razie nie liczna, poszczycić się już może poważnymi sukcesami produkcyjnymi. W grudniu wykonaliśmy plan w 140 proc., a w styczniu w 160 proc.

Mimo tych osiągnięć zakład walczy ze znacznymi trudnościami, które spowodowane są niedostateczną opieką kierownictwa zakładu nad załogą. Biuro dyrekcji oddalone jest o 3 km od zakładu, co nie sprzyja należytemu kontaktowi kierownictwa z załogą. Dotkliwie daje się odczuwać brak instalacji elektrycznej, wskutek czego palasz ładując po ciemku węgiel do pieca, często wyrzuca razem z węglem kawałki gruzu.

Wina kierownictwa jest również, że do dnia 12 lutego, załoga nie otrzymała poborów za miesiąc styczeń.

Kierownictwo nie wykazuje dostatecznej energii dla usunięcia tych bolączek, a rada zakładu do tej pory nie została jeszcze wybrana. Mimo, że wśród załogi wielu jest partyjnych, nie powstała również podstawowa organizacja partyjna. Utworzenie organizacji partyjnej i powołanie do życia rady zakładowej, powinno nastąpić w najbliższym czasie.

C. M.

244-833

ZSCh - ważnym czynnikiem w tworzeniu i umacnianiu frontu narodowego na wsi

Zakończenie VI Plenum Zarządu Głównego Związku Samopomocy Chłopskiej

25 bm. zakończyło się w Warszawie VI plenarne posiedzenie Zarządu Głównego ZSCh. Po zanalizowaniu osiągnięć i braków w działalności związku w roku ubiegłym, Plenum zatwierdziło plan pracy na rok bieżący, przedstawiony w referacie prezesa Ozgi - Michalskiego.

Plenum przedyskutowało również i zatwierdziło preliminarz budżetowy związku na rok bieżący.

Po podsumowaniu dyskusji przez sekretarza generalnego

ZSCh pos. Jaworskiego, Plenum uchwaliło rezolucję polityczną i gospodarczą.

Plenum zatwierdziło ponadto zmiany w składzie prezydium

Zarządu Głównego ZSCh. Z przysługami ustalili dotychczasowi wiceprezisi związku: Konstanty Dumański i Stanisław Piotrowski, którzy przeszli do innych prac. Wiceprezesem ZSCh wybrano jednomyślnie dotychczasowego członka prezydium Zarządu Głównego — Lecha Korgo.

W roku bież. ZSCh rozszerzy pracę w tej dziedzinie.

Prezes Orga - Michalski, w zakończeniu swego przemówienia powiedział:

„Im aktywniej będziemy uczestniczyć w realizacji naszych zadań, gromiąc wszędzie kulaków i spekulantów, tym silniej zapuścimy korzenie w gromadach, tym mocniej zwiążemy się z podstawowymi masami chłopskimi i tym czynniej będą one uczestniczyć w narodowym froncie walki o pokój i Plan 6-letni”.

Referat prezesa ZSCh Ozgi - Michalskiego

Prezes Orga - Michalski szeroko omówił przedstawioną przez przewodniczącego PZPR Prezydenta Bolesława Bierutę na VI Plenum KC PZPR istotę frontu narodowego, podkreślając, że na wsi front narodowy powinien skupić jak najszersze masy pracujących chłopów wokół realizacji Planu 6-letniego i walki o pokój.

Przedstawiając następnie najważniejsze zadania ZSCh — mówca stwierdził, że związek będzie podnosił na coraz wyższy poziom świadomość i wiedzę polityczną chłopów, a przede wszystkim ich walkę o pokój.

Zadania w poszczególnych dziedzinach pracy samopomocowej prezesa Orga - Michalski przedstawił na tle osiągnięć związku w pracy resztorocznej i na tle popełnianych w tej pracy błędów, oraz istniejących jeszcze niedomagań. ZSCh w roku szesnastym wzmacniać się organizacyjnie, o czym świadczy fakt, że w ciągu roku przybyło ponad 2 tys. kół gromadzkich, a liczba członków powiększyła się o prawie 319 tys. Obecnie ZSCh liczy 1.300 tys. członków.

Oddziały związku i kółka znacznie ożywiły swą pracę, coraz skuteczniej mobilizując one chłopów do wykonania walki o pokój, o wykonanie zadań Planu 6-letniego w rolnictwie, do wykonania planu skupu zboża i kontraktacji oraz — popularyzując wśród chłopów spółdzielczość produkcyjną.

Istnieje jednak w tej pracy sporo niedomagań i błędów, które w tym roku muszą być usunięte. Najważniejszym niedomaganiem związku jest słaba działalność pewnej części kół gromadzkich, dlatego na tę sprawę kładzie się szczególny nacisk.

Prezes Orga - Michalski wysunął w swym referacie zadania: zorganizowania w tym roku dalszych 36 tys. grup, zadanie stałego umacniania pracy tych grup i jak najściślej z nimi związania ich z pracą kół gromadzkich związku. Jako najbardziej aktualne zadanie dla grup, referent postawił wykonanie planów kontraktacji oraz nadanie kontraktacji w pełni charakteru klasowego.

Jedną z najważniejszych akcji, w jakich walczą pracu-

je Związek Samopomocy Chłopskiej jest skup zboża. Organizacje związkowe i działające w ramach ZSCh przy czynili się do wypełnienia przez chłopów obowiązków wobec klasy robotniczej i państwa. ZSCh mobilizuje chłopów do przedterminowej sprzedaży zboża, naktywili mało i średniorolnych chłopów w walce z machinacjami kulak-twa.

W tym roku, planowy skup zboża obok produkcji rolnej będzie zadaniem, które stanie się podstawą współzawodnictwa w rolnictwie, organizowanego i stale rozszerzanego przez ZSCh.

Związek Samopomocy Chłopskiej, rozwijając całokształt swej pracy na wsi, toruje chłopom mało i średniorolnym drogę do gospodarki zespolonej. Jednocześnie organizacje związku prowadzą bezpośrednią pracę nad organizowaniem gospodarstw zespolowych. W rokueszłym związek rozwinął w tej dziedzinie poważną działalność.

Dzięki naszym korespondentom...

Kłosk PSS przy ZAKŁADACH STARACHÓWICKICH będzie systematycznie zaopatrywany w węgiel.
S/185 - k/833 a

Ekspedientki sklepu nr. 24 PSS w KIELCACH, które w dniu 28. I. br. odmówiły przyjęcia maki do sklepu, otrzymały surową nagannę.
S/187

Ekspedient sklepu masarskiego nr. 86 w RADOMIU — Stefan Kapusta, został za niesumienne prace, karnie przeniesiony do magazynu robioru mięsa.
S/164

W BELNIE gm. Samsonów, pow. Kielce, uruchomiony zostanie sklep GS.

W sklepie GS w SKARŻYSKU KOŚCIELNYM, gdzie dotychczas nie było Komitetu Zało-

kowskiego, Komitet taki został zorganizowany w dniu 17. stycznia br.
S/141

Sklepowy Jan Woś ze sklepu nr. 8 Gminnej Spółdzielni ZSCh w JAWORZNI, który wykonywał swe stanowisko dla celów spekulacyjnych, został zwolniony z pracy.
S/138

Sklepy GS w SZCZECOKINACH i MOSKORZEWIE otrzymały przydział szkół do lamp naftowych, na których brak uskarżał się ostatnio mieszkańcy gminy.
S/191 - 32/81 k

Budowa drogi z WISŁICY do szosy Busko-Korczyn zostanie rozpoczęta w br. Most na Jeźiorze Płyt jest już wyremontowany. W br. będzie on zupełnie przebudowany. W plekarni GS ZSCh w Wisłicy, po remoncie pieca i usprawnieniu dostawy potrzebnych ilości maki, sklep s piecywem posiada na składzie odpowiednią ilość chleba żytniego, pszennego i bułek.
S/136, 137, 138

WYCHOWANIE FIZYCZNE I SPORT

Uroczyste zakończenie Zimowych Mistrzostw Polski Zrzeszeń Sportowych

ZAKOPANE. W przedostatnim dniu Zimowych Mistrzostw Polski Zrzeszeń Sportowych rozegrano slalom-gigant w konkurencji mężczyzn i kobiet. Długość trasy dla mężczyzn wynosiła około 1.800 m przy różnicy wzniesień 650 m. Na trasie ustawione było 39 bramek. Startowało 101 zawodników, sklasyfikowano 92.

Zwycięzcy Marusz Józef (CWKS) — 2:57,4 przed — Naorniakowskim (AZS) — 2:57,5, Płonką (Ogniwo) — 2:58,5, Rójem (AZS) — 2:59,0, Zaryckim (CWKS) — 2:59,2.

Najlepszy czas dnia uzyskał Czapla-Gasienica — 2:53,0, jednak na skutek ominięcia bramki został zdyskwalifikowany. Zdyskwalifikowany został również Dziedzic.

Slalom-gigant w konkurencji

Zwycięzca biegu na 03 km — Kwapien (Gwardia).

kobiet rozegrano na trasie długości około 1.400 m przy różnicy poziomów 350 m i 34 bramkach. Startowało 41 zawodniczek, konkurencja ukończyła 40. Zwycięzcy Kowalska (Gwardia) — 2:09,0 przed Bąkówną (AZS) — 2:13,2 Grocholską (CWKS) — 2:17,4, Bujał Anna (CWKS) — 2:22,3, Jańczyk (AZS) — 2:25,8.

Zajęcie trzeciego miejsca przez Grocholską spowodowane było upadkiem na trasie. Kowalska i Marcinowska ominięły bramki i zostały zdyskwalifikowane.

W konkurencjach tyżwiarskich zakończono jazdę figurową mężczyzn, w której tytuł mistrza Polski zdobył Sojka (Stal) — 223,3 pkt. przed Osadnikiem (Stal) — 219 pkt. i Grobertem (Stal) — 204,8.

W jeździe szybkiej kobiet rozegrano biegi na 1.000 i 3.000 m. W biegu na 1.000 m zwyciężyła Potapowicz (Stal) — 2:10,9 przed Podmokłą (Gwardia) — 2:11,0 i Sutyńską (Kolejarz) — 2:15,5.

W biegu na 3.000 m: 1) Sutyńska (Kolejarz) — 6:58,8, 2) Kalbarczykowa (CWKS) — 7:03,0, 3) Podmokła (Gwardia) — 7:05,6.

Na rzęście oświetlonym i pięknie udekorowanym sta-

donie zimowym pod Krokwią odbyło się w niedzielę wieczorem uroczyste zamknięcie 1 Zimowych Mistrzostw Zrzeszeń Sportowych. Na wletrze w świetle reflektorów łopotały różnobarwne flagi wszystkich zrzeszeń. Na uroczystości przybyli przedstawiciele Komitetu Kultury Fizycznej CSR i NRD oraz przedstawiciele GKKF. W przemówieniu swym poseł Motyka stwierdził, że mistrzostwa spełniły swe zadania, stając się czynnikami popularyzacji narciarstwa i podniesienia jego poziomu. Walka

sportowa upływała w atmosferze przyjaźni i współpracy, przy wzorowej postawie zawodników i działaczy. Mówca podkreślił również ofiarną pracę aktywów społecznego przy organizacji mistrzostw oraz stwierdził, że sport Polski Ludowej, służący masom pracującym, przeżywa okres swego rozkwitu. Dowodem tego jest dzielna, ambitna postawa młodzieży i jej sukcesy w tegorocznych mistrzostwach oraz duża ilość uczestników z odległych części kraju.

Poseł Motyka dokonał następnie rozdania nagród zwycięskim zespołom i zawodnikom w poszczególnych konkurencjach mistrzostw.

Trzy nowe rekordy ustanowili dołnośląscy pływacy podczas meczu w Warszawie

Ostatni mecz z cyklu rozgrywek o Puchar Miast zakończył się jeszcze jedną porażką Wrocławia. Ogólny wynik brzmi

76:67 dla Warszawy. Mimo to wrocławscy pływacy wypadli do brzo. Prócz tych nowych rekordów okręgu, zanotowali poprawę wyników w kilku konkurencjach.

Ping-pong

W świetlicy KZWM nr 1 w Kielcach odbył się mecz ping-pongowy pomiędzy reprezentacją Szkoły Piromowicza i Szkołą Przemysłową. Zwyciężyła drużyna Szkoły Piromowicza 4:1.

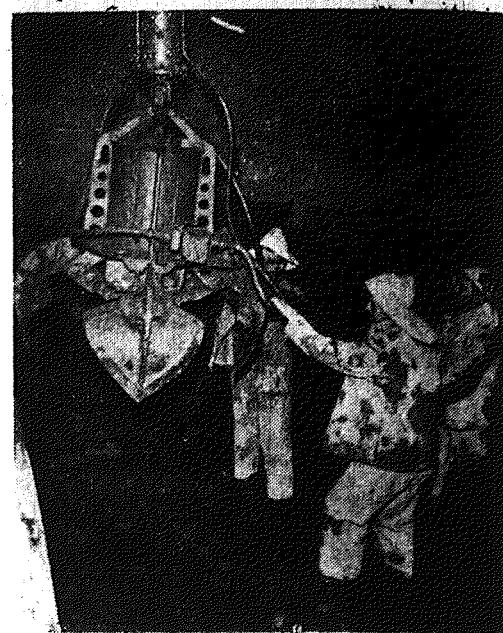
Drugie spotkanie rozegrano pomiędzy drużynami SKS (Przemysłowa) a SKS (Szkoła Krawiecka) zakończył się zwycięstwem „Przemysłówki” 8:2 Punkty dla zwycięzców zdobyli Jopkiewicz — 3, Górski i Wasik po 2 oraz para Jopkiewicz — Górski.

W następnym meczu Szkoła Przemysłowa uległa Szkole Rozwojowej 4:6. Punkty dla zwycięzców uzyskali — Przybylski i Kozłowski po 2, Rozpara 1 oraz para Przybylski Kozłowski.

Najwięcej emocji dostarczyły licznie zebranym widzom biegi na 100 m. st. dow. mężczyzn oraz na 200 m. st. klasycznym mężczyzn i kobiet. Sensacyjnej porażki doznał w Warszawie Mroczkowski, którego wyprzedził o dwa wrocławianie Lewicki. Między tymi zawodnikami rozegrała się porywająca walka na finiszu, z której zwycięsko wyszedł wrocławianin. Do gwałtownej rozpalenia publiczność również walka Petruszewicza z warszawską koalicją — Jankowski — Sołtysek — najnieoczekiwaniej wygrał Petruszewicz.

Najwartościowszym wynikiem zawodów jest czas Jaskiewicza (Wrocław) na 100 m. st. grzbietowym. Użył on bez konkurencji czas 1:14,8.

Pomoc ZSRR dla polskiego przemysłu węglowego

W ramach Planu 6-letniego powstają nowe kopalnie węgla. Przy budowie przemysłu węglowego posługuje się szeroko metodami radzieckimi i sprzętem dostarczanym nam przez ZSRR.

Na zdj.: ładowarka (czepak szczytowy) produkcji radzieckiej oddaje przy budowie szybu nieocenione usługi. Wydrapany kamień przy pomocy kłosa wędruje na górę, jednocześnie szyb obmurowuje się cegłą.

Obsada sędziowska na niedzielę dnia 4 marca b. r.

Stal (Starachowice) — Stal (Kielce) w Starachowicach. Sędziuje na punkty Zarzycki (Ostrowiec), sędziog ringowego i dwóch punktowych wyznaczy PZB, delegat Okręgu — Chęćka, Początek o godz. 17-tej w świetlicy KZWM nr 1

Włóknarz (Radom) — Stal (Radom) w Radomiu. Sędziuje w ringu Cichawa (Radom), na punkty Wrzesień (Radom), pozostałych dwóch sędziów punktowych wyznaczy PZB, delegat Okręgu — Cichawa. Początek o godz. 18-tej w hall RZO. Gwardia (Kielce) — Stal (Ostrowiec) w Kielcach. Sędziuje na punkty Spyrka (Kielce), sędziog ringowego oraz dwóch punktowych wyznaczy PZB, delegat Okręgu — Chęćka, Początek o godz. 18-tej.

Zebranie Zarządu K. el. OZB

W środę 28 lutego w Kielcach w lokalu Związku Bokserskiego odbędzie się zebranie Zarządu K. el. OZB.

Ohrady działaczy piłkarskich Kielecczyny

W Kielcach w niedzielę 25 lutego br. odbyło się walne zebranie Kieleckiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej, na które przybyło z całego województwa ok. 80 działaczy piłkarskich i delegatów klubów. Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej reprezentowali tow. Suciyna, KW PZPR tow. Charablin, ZW ZMP kol. Czaplański. Slabo reprezentowane były Ludowe Zespoły Sportowe, co tłumaczy się do pewnego stopnia akcją wyborczą, jaka odbywa się obecnie w Ludowych Zespołach Sportowych na terenie województwa.

Kiel. OZPN może się pochwycić znacznymi osiągnięciami.

Okręg zrzesza ogółem 52 kluby, z których dwa — Włóknarz (Radom) i Gwardia (Kielce) należą do II Ligi Państwowej. W A klasie jest 15 drużyn. Liczba piłkarzy na terenie województwa przekroczyła cyfrę 3400. W Pucharze Polski brały udział 202 zespoły, meczów rozegrano 196. Powyższe cyfry świadczą dobitnie, iż sport piłkarski w Kielecczynie znajduje się na dobrej drodze do jego umasowienia. Najważniejszym brakiem w pracy ustępującego zarządu było zbyt słabe powiązanie z ZMP, dopiero w drugim półroczu nastąpiła pewna poprawa na tym odcinku. Po złożeniu sprawozdania z działalności Kiel. OZPN w żywej

dyskusji wzięło udział kilkunastu mówców. Następnie powzięto uchwałę o likwidacji Kiel. OZPN, po czym powołano sekcję piłkarską Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej. Na ostatecznej sesji stanął w charakterze przewodniczącego ob. Alojzy Mazur.

Stanisław DYGAT GORACE UCZYNKI

STANISŁAW DYGAT Str. 235

— Gdy w nocnym lokalu przy barze, zaczęli go Robbin i Palmer: „może napijemy się razem”? Poczerniał wtedy z zadowolenia i ochoty. W tej chwili widział siebie jak z uprzejmym, ale chłodnym uśmiechem odpowiada: „Proszę mi wybaczyć, ale z nieznajomością nie piję”. I odchodził od baru. Ta myśl, ta wizja sprawiała mu jakąś ulgę, trzymał się jej kurczowo, aby odwiec moment, gdy będzie musiał w sposób bezwzględny i okrutnie trzeźwiej przyjrzeć się twarz w twarz swojej obecnej sytuacji.

Czuł, że ktoś klepie go lekko po ramieniu. Uniósł głowę. Stał nad nim Palmer. Przyglądał mu się z zainteresowaniem badacza dokonującego wnikliwej obserwacji nad królikiem: „będzie żył, z obciętymi nogami i rękami, czy też zdechnie i wyrzuci się go na śmietnik?” Poczul w sobie bezwład i zupełną potulność. Zadrżał lekko.

— Mój drogi — powiedział Palmer — trzeba też dodać, że nie uświadamia pan sobie swojej sytuacji od strony dla pana bardzo korzystnej. Sprawa Wasiaka, jest dla nas sprawą wielkiej wagi, a właśnie pan jeden ma do niej możliwość dostępu.

Jeżeli wywiąże się pan z niej tak jak tego od pana oczekujemy, to i pan może oczekiwać od nas wiele. My nie żądamy nigdy niczego darmo. Pomiędzy normalne w takich wypadkach wynagrodzenie, zobowiązuję się panu, że natychmiast po osiągnięciu naszych celów, bezpiecznie przetrzucimy pana za granicę, dokąd pan zechce i więcej nawet, zabezpieczymy tam panu byt.

No, Miszyna! Czy pan wreszcie zdaje sobie sprawę z tego, że jest pan wśród przyjaciół, z którymi w przyjaźni wzajemnej może pan wygrać wiele?

Miszyna machinalnie pokłaniał głową, z wyrazem twarzy bezmyślnie roztrąconym.

Wyjazd za granicę? — — Uczępił się natychmiast tej myśli, jak poprzednio co innego w czasie spotkania w barze. Ale to było konkretniejsze, sięgało bowiem otwartych spraw przyszłości, a nie zamkniętej przeszłości. Czy ufał Palmerowi? Chyba nie. Ale to nie było w tej chwili ważne. Ważna była jedynie jakakolwiek, krucha choćby nadzieja, pozwalająca odrzucić oczy od przewalających się odmetów strachu i beznadziejności.

Palmer zaczął się cicho i bardzo wesoło śmiać. Klepał Miszynę po ramieniu, coraz cieplej i przyjaźniej.

— No, mój drogi, no, no. To wszystko są na początku przykre trochę sprawy. Każdy z nas przez to przechodził. Zobacz pan, jak szybko przyzwyczaił się pan do swojej nowej sytuacji. Więc nie przyzwyczaił. Odnajdźcie w niej pan wiele, że tak powiem, przyjemnej emocji. Wiele osobistej satysfakcji.

Str 236 GORACE UCZYNKI.

„A przede wszystkim — odezwał się nagle Kwietniak — zadowolenia i dumy, że przykładą pan swoją cegielkę do dzieła obrony Europy przed bolszewizmem.

Powiedział to głosem podniesionym, szybko, rytmicznie i z krzykliwą irytacją, jak sierzant wydający komendę żołnierzom. Mogło się здаwać, że nie zamierza tutaj nikomu tego zadowolenia i dumy uświadamiać, ale je nakazuje i gotów jest w każdej chwili wyciągnąć rewolwer przeciw temu, kto w parę sekund nie zdola uczuć tych w sobie doznać.

Umilkł równie nagle jak odezwał się. Ale nastroj krzykliwej irytacji jeszcze przez chwilę błakał się niemo na jego twarzy. Ze skrzywionymi pogardliwie ustami, z nozdrzami drżącymi wściekle, spoglądał na wszystkich spojrzeńmi groźnym, nienawistnym. Fowoli twarz uspakajała mu się, nozdrza przestały drgać, grymas ust zaczął przechodzić w nieokreślony uśmiech, oczy zlagodniały.

Miszyna szybko potaknął głową, jakby bał się, że najmniejsza w tym zwłoka skieruje przeciw niemu rewolwer Kwietniaka.

Bał się naprawdę. Bał się panicznie.

Nagle wystąpienie Kwietniaka skojarzyło mu się w sposób niezwykle sugestywny z pewną sceną z okupacji. Na spółkę z Muellerem, dyrektorem Arbeitsamtu ugiął mu się zrobić niezły interes. Kiedy rozliczali się między sobą, Mueller zwrócił mu uwagę, że powinien z zarobionych pieniędzy dać jakąś sumę na niemiecką „Winterhilfe”. Wymienił nawet tę sumę dosyć znaczną. Miszynie zaś było pieniędzy, wykrywał się jak mógł, powoływał się na to, że jako Polak, bądź co bądź przez Niemców gnębiony, nie ma powodów do popierania tego rodzaju instytucji niemieckiej. Wtedy Mueller powiedział: „Pan przecież zdaje sobie sprawę, że Niemcy bronią pana przed najgorszym niebezpieczeństwem jakie istnieje dla Europy, przed nawałą bolszewicką. Tylko to zmusza nas czasem do pewnych drastycznych środków wobec innych narodów. Trzeba, mój panie, znieść pewne poświęcenia dla narodu niemieckiego, który walczy o wolność Europy. Każdy Europejczyk powinien być dumny i zadowolony, jeżeli daje mu się okazję do złożenia swojej cegielki dla budowy tej obrony”.

Powiedział to zupełnie w taki sam sposób, jak obecnie Kwietniak, oberwładnił go strachem, który kazał ulec natychmiast jego żądaniu. Czuł dobrze, iż Mueller może z własnej woli pozabawić go w każdej chwili nie tylko tej sumy, ale i całej sumy, może pozbawić go jednym gestem wolności, a nawet życia.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Szachy

Szachiści LZS-u Staszów uzyskali ostatnio nowy sukces, zwyciężając zespół Domu Kultury ze Starachowic 4,5:3,5. Punkty dla zwycięzców zdobyli: Liwerska, Strajay, Cwikło po 1 oraz Skład, Kozłol Br. i Smalarzki po pół punkta, dla starachowiczian — Kozłowski, Lenard po 1 oraz Makula, Koniarz, Jankubowski po pół punkta. Zawody wywołały znaczne zainteresowanie wśród młodzieży szkolnej.

W Ostrowcu w ramach mistrzostw województwa kieleckiego w szachach, zespół Domu Kultury przy Hucie Ostrowiec ujemisował z Włóknarzem (Radom) 4:4. Punkty dla gości zdobyli: Spymczyk, Lewandowska i Natura po 1 oraz Matyszkiewicz i Barcikowski po pół punkta, dla gospodarzy Świątkiewicz, Dalec i Dawidowicz po 1 oraz dr. Filus i Ruszkowski po pół punkta.